

Opis przypadku pacjenta z dyzartrią

Report on the case of a dysarthria patient

Jolanta Zielińska¹, Robert Ślusarz², Marek Zieliński³

¹ Specjalistyczny Szpital Wojewódzki we Włocławku

² Zakład Pielęgniarstwa Neurologicznego i Neurochirurgicznego, Collegium Medicum w Bydgoszczy, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

³ Kujawska Szkoła Wyższa we Włocławku

Streszczenie

Wstęp. W praktyce klinicznej osób starszych można spotkać różnego rodzaju nieprawidłowości mowy, powstałe na skutek zaburzeń czynności aparatu artykulacyjnego. Zaburzenia te nazywamy dyzartrią. Do objawów dyzartrii zaliczamy: osłabioną pracę narządów artykulacyjnych, zaburzenia koordynacyjne podczas mówienia, zaburzenia prozodii. Mowa bywa niewyraźna, tempo zaburzone, może współwystępować chrypka, nosowanie. **Opis przypadku.** W pracy przedstawiono przypadek kliniczny pacjentki, u której w rozpoznaniu podano: TIA pod postacią niedowładu twarzewego z towarzyszącą dyzartrią. Na podstawie przeprowadzonych badań logopedycznych i analizy dokumentów medycznych nakreślono program terapeutyczny i podjęto ćwiczenia. **Wyniki.** W czasie hospitalizacji objawy neurologiczne zmniejszyły się. Wypisana została z zaleceniami terapii logopedycznej, którą kontynuowała w Poradni Logopedycznej. Pacjentka miała możliwość maksymalnego wykorzystania terapii, dzięki której objawy dyzartryczne wycofały się. (Gerontol Pol 2016; 24: 71-74)

Słowa kluczowe: dyzartria, terapia, zaburzenia mowy

Abstract

Background. Numerous cases of speech impediments, which occur in elderly patients due to articulatory apparatus dysfunctions, are reported in clinical practice. The term dysarthria is used for such dysfunctions, symptoms of which include: impaired operation of articulation organs, coordination dysfunctions occurring during speech, and abnormal prosody. Speech might be indistinct, its pace distorted, and coarse and nasal articulation could occur. **Case report.** This paper presents a clinical case of a female patient who was diagnosed with: TIA in the form of a facial paralysis accompanied with dysarthria. A therapeutic programme was drafted and therapy was started on the basis of speech therapy examination and an analysis of medical documents. Neurology symptoms diminished during hospitalisation. **Results.** The patient was discharged and given recommendations for further speech therapy, which she continued in her Outpatient Clinic. The patient had the opportunity to use her speech therapy fully, owing to which dysarthria symptoms subsided. (Gerontol Pol 2016; 24: 71-74)

Key words: dysarthria, therapy, speech impediments